

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 512

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 19 octombrie 2000

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 97 din 18 mai 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chirieșilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe	1-4	659.	4-5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
132. — Ordin al secretarului de stat al Secretariatului de Stat pentru Persoanele cu Handicap privind		depunerea declarației lunare de către persoanele juridice cu privire la plata obligațiilor față de bugetul Fondului special de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap.....	6-8
		— Ordin al ministrului transporturilor privind actualizarea tarifelor pentru prestațiile de servicii specifice efectuate de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R.	

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 97

din 18 mai 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chirieșilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe

Ioan Muraru — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Gheorghiiță Mihalcea, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca nefondată. Se apreciază că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 nu contravine Constituției, ci, dimpotrivă, aceste dispoziții au scopul de a proteja chiriașii din imobilele restituite foștilor proprietari atât în baza Legii nr. 112/1995, cât și prin hotărâri judecătorești.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 octombrie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 16.372/1999, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chirieșilor și stabilirea chiriei**

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chirieșilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Gabriel Cristea și Arina Ioana Cristea în Dosarul nr. 16.372/1999 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților: Gabriel Cristea, Arina Ioana Cristea, Rodica Maria Cleja Cerna și

pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Gabriel Cristea și Arina Ioana Cristea într-o cauză având ca obiect evacuarea acestora din locuință.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 „contravin dispozițiilor art. 4 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 20 alin. (1), art. 21 alin. (1) și (2), art. 22 alin. (1), art. 43 alin. (1), art. 49 alin. (1), art. 51, art. 54, art. 114 alin. (4) și art. 128 din Constituție. Dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 încalcă în mod flagrant dispozițiile principale ale Constituției cu privire la: egalitatea în drepturi a cetățenilor, egalitatea acestora în fața legii, Declarația Universală a Drepturilor Omului, dreptul de acces la justiție, dreptul la viață și integritate fizică și psihică, dreptul la un nivel de trai decent, obligativitatea respectării legilor, dreptul de acces la căile de atac în justiție.”

Judecătoria Sectorului 1 București, exprimându-și opinia, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prin dispozițiile ordonanței criticate nu se încalcă principiile și drepturile constituționale garantate prin art. 4 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 20 alin. (1), art. 21 alin. (1) și (2), art. 22 alin. (1), art. 43 alin. (1), art. 49 alin. (1), art. 51, 54, art. 114 alin. (4) și art. 128, ci se încearcă să se ajungă la o soluție de compromis atât pentru proprietari, cât și pentru chiriași.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece egalitatea dintre cetățeni nu împiedică stabilirea unor restricții sau limitări ale dreptului de proprietate, închirierea fiind, în dreptul civil, un simplu act de administrare care nu afectează atributul dispoziției, ca prerogativă a dreptului de proprietate. Se mai arată că, deși prin ordonanță se impun unele restricții ale dreptului de proprietate privind imobilele naționalizate și redobândite de foștii proprietari (prelungirea contractelor de închiriere, impunerea unor limite maxime ale chiriei), sunt prevăzute și o serie de dispoziții favorabile proprietarilor (evacuarea, pe calea ordonanței președințiale a chiriașului care refuză nejustificat să încheie un nou contract, recursul împotriva hotărârii judecătorești în materia schimbului obligatoriu de locuință). Pe de altă parte, potrivit art. 41 alin. (1) din Constituție, conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege. Guvernul precizează că prelungirea prin lege a contractelor de închiriere își are temeiul în art. 43 din Constituție, potrivit căruia statul este obligat să ia măsuri de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent, iar prin art. 25 din Declarația Universală a Drepturilor Omului se stabilește că dreptul la un nivel de trai corespunzător cuprinde și dreptul la locuință. Referirea la art. 22 și 49 din Constituție este considerată neconcludentă în rezolvarea excepției, întrucât nu este încălcat dreptul la viață și la integritate fizică și psihică și nu este restrâns nici exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți. În privința încălcării art. 21, referitor la accesul liber la justiție, și a art. 128, referitor la folosirea căilor de atac, Guvernul arată că ordonanța acordă proprietarilor posibilitatea de a se adresa justiției, în cazul prevăzut la art. 11 alin. (2), iar la art. 25 din ordonanță este reglementată calea de atac a recursului. Se consideră ca fiind irelevantă invocarea de către autorii excepției a dispozițiilor art. 51 și 54 din Constituție. În final, Guvernul consideră că Ordonanța de urgență nr. 40/1999 a fost

adoptată cu respectarea condițiilor de emiteră a ordonanțelor de urgență, prevăzute la art. 114 alin. (4) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, în legătură cu care se susține că încalcă prevederile art. 4 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 20 alin. (1) și (2), art. 21, art. 22 alin. (1), art. 43 alin. (1), art. 49 alin. (1), art. 51, 54, art. 114 alin. (4) și ale art. 128 din Constituție.

I. Autorii excepției consideră că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 contravine dispozițiilor art. 114 alin. (4) din Constituție, referitoare la condițiile în care Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență.

În conformitate cu prevederile art. 114 alin. (4) din Constituție, „În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Acestea intră în vigoare numai după depunerea lor spre aprobare la Parlament. [...]” Autorii excepției susțin că nu pot fi considerate cazuri excepționale: „reglementarea încheierii și derulării contractelor dintre proprietari și chiriași, modificarea raporturilor dintre proprietari și chiriași, reglementarea schimbului obligatoriu de locuință, redefinirea instituției ordonanței președințiale, regimul probațiunii în dreptul civil”, dar recunosc că „singura împrejurare care putea justifica adoptarea unei ordonanțe de urgență era încetarea efectelor Legii nr. 17/1994 pentru prelungirea sau reînnoirea contractelor de închiriere privind unele suprafețe locative”.

Examinând, sub acest prim aspect, excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 a fost adoptată cu respectarea cerințelor art. 114 alin. (4) din Constituție. Cazul excepțional avut în vedere de Guvern la adoptarea acestei ordonanțe a fost necesitatea reglementării de urgență a prelungirii contractelor de închiriere, a căror valabilitate expira la data de 8 aprilie 1999, conform Legii nr. 17/1994, tergiversarea reglementării putând crea conflicte sociale.

Ordonanța are ca scop protecția chiriașilor prin: prelungirea contractelor de închiriere pentru o perioadă de, după caz, 5 sau 3 ani, asigurarea stabilității în viitor a drepturilor lor locative prin acordarea dreptului chiriașului la reînnoirea contractului de închiriere și crearea unor garanții împotriva unei evacuări abuzive, precum și a unui drept de preemțiune în cazul în care proprietarul intenționează să vândă locuința. Capitolul II al ordonanței reglementează schimbul obligatoriu de locuințe, cuprinzând dispoziții menite să asigure atât exercitarea de către proprietari a prerogativelor dreptului de proprietate, cât și exercitarea dreptului chiriașilor la o locuință salubră și având dependențele strict necesare. Capitolul III al aceleiași ordonanțe

reglementează modul de stabilire și de plată a chiriei, modalitățile de negociere a noului cuantum al acesteia și norme de protecție a chiriașului cu privire la nivelul chiriei, care nu poate depăși 25% din venitul lunar pe familie, în cazul în care acest venit este sub nivelul salariului mediu pe economie. Ordonanța reglementează și aspecte privind modificarea și revizuirea chiriei în condițiile creșterii ratei inflației, fiind interzisă expres rezilierea contractului sau evacuarea chiriașului pentru motivul că acesta nu este de acord cu majorarea chiriei. Capitolul IV cuprinde dispoziții finale privind soluționarea litigiilor dintre chiriași și proprietari, drepturile chiriașilor care au făcut îmbunătățiri necesare și utile locuinței, precum și alte dispoziții.

Curtea observă că reglementarea de urgență a acestor raporturi juridice dintre proprietari și chiriași se impunea nu numai sub aspectul prelungirii contractelor de închiriere, astfel cum au susținut în motivarea excepției autorii acesteia, ci și sub celelalte aspecte reglementate de ordonanță.

De altfel, la aceeași soluție de respingere a excepției de neconstituționalitate se ajunge și pe baza argumentelor înfățișate în opinia separată formulată la Decizia Curții Constituționale nr. 15 din 25 ianuarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 14 iunie 2000, opinie pe care autorii acesteia, membri ai completului de judecată, o mențin și în cauza de față.

II. Autorii excepției consideră că prevederile ordonanței contravin și dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 4 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 20 alin. (1), art. 21, art. 22 alin. (1), art. 43 alin. (1), art. 49 alin. (1), art. 51, 54 și 128. De asemenea, în dezbaterile din fața Curții Constituționale reprezentanta acestora a susținut că au fost încălcate și alte texte din Constituție, și anume art. 2 alin. (1), art. 45 alin. (2) și art. 72 alin. (3) lit. k).

Cu privire la extinderea controlului de constituționalitate în raport cu aceste din urmă prevederi constituționale, Curtea constată că nu este legal sesizată, deoarece în cererea prin care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate în fața instanței, precum și în încheierea de sesizare a Curții Constituționale nu a fost invocată încălcarea acestor dispoziții, iar potrivit art. 144 lit. c) din Legea fundamentală, Curtea se pronunță numai „*asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea legilor și a ordonanțelor*“. Totodată, conform art. 23 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, „*Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți. [...]*“

În consecință, Curtea va examina excepția controlând conformitatea dispozițiilor ordonanței cu următoarele texte constituționale:

— art. 4 alin. (2): „*România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.*“;

— art. 16 alin. (1): „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*“;

— art. 20 alin. (1): „*Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.*“;

— art. 21: „*(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*“

(2) *Nici o lege nu poate îngădi exercitarea acestui drept.*“;

— art. 22 alin. (1): „*Dreptul la viață, precum și dreptul la integritate fizică și psihică ale persoanei sunt garantate.*“;

— art. 43 alin. (1): „*Statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent.*“;

— art. 49 alin. (1): „*Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea siguranței naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale ori ale unui sinistru deosebit de grav.*“;

— art. 51: „*Respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.*“;

— art. 54: „*Cetățenii români, cetățenii străini și apatrizii trebuie să-și exercite drepturile și libertățile constituționale cu bună-credință, fără să încalce drepturile și libertățile celorlalți.*“;

— art. 128: „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii.*“

Autorii excepției au mai invocat și încălcarea dreptului fiecărei persoane la un nivel de viață corespunzător asigurării sănătății sale, bunăstării proprii și a familiei, drept recunoscut prin art. 25 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și, totodată, violarea prevederilor art. 20 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „*Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte*“.

Curtea constată că referirile autorilor excepției la prevederile art. 4 alin. (2), art. 49 alin. (1) și ale art. 54 din Constituție sunt irelevante, întrucât prin nici o dispoziție a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 nu se creează discriminări între cetățeni pe criterii de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială; nu sunt puse în discuție restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale și nici exercitarea cu bună-credință a unor asemenea drepturi sau libertăți.

Cu privire la susținerea că prin aceeași ordonanță a fost încălcat principiul egalității în drepturi a cetățenilor, consacrat prin art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea reține că dispozițiile ordonanței nu contravin acestui principiu, deoarece egalitatea între cetățeni nu împiedică stabilirea unor restricții sau limitări ale dreptului de proprietate.

Referitor la critica de neconstituționalitate privind încălcarea art. 25 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, Curtea Constituțională consideră că aceasta este neîntemeiată, deoarece prin ordonanța supusă controlului de constituționalitate Guvernul a avut în vedere tocmai apărarea acestor drepturi fundamentale ale omului, rațiunea adoptării ordonanței fiind protecția chiriașilor și prelungirea contractelor de închiriere.

Pentru aceleași considerente Curtea reține că nu au fost încălcate nici dispozițiile art. 43 alin. (1) din Constituție, prin care este consacrată obligația statului de a asigura cetățenilor un nivel de trai decent, și nici prevederile constituționale ale art. 22 alin. (1), potrivit cărora dreptul la viață, dreptul la integritate fizică și psihică ale persoanei sunt garantate.

Curtea Constituțională nu poate reține nici critica referitoare la încălcarea prevederilor art. 21 din Constituție privind accesul liber la justiție. Liberul acces al părților la justiție nu este îngădit prin dispozițiile Ordonanței de

urgență a Guvernului nr. 40/1999, ci, dimpotrivă, acest drept este confirmat prin soluționarea cauzei de către instanța de judecată, precum și prin soluționarea excepției de neconstituționalitate de către Curtea Constituțională.

Curtea Constituțională constată, de asemenea, că nu sunt întemeiate nici criticile referitoare la încălcarea art. 128 din Constituție, referitor la folosirea căilor de atac, deoarece, potrivit ordonanței criticate, părțile interesate pot exercita calea de atac a recursului în condițiile reglementate prin ordonanță, iar potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție, „*Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege*”.

Curtea Constituțională reține că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 nu sunt încălcate, așa cum susțin autorii excepției, nici prevederile art. 51 din Legea fundamentală referitoare la respectarea Constituției

și a legilor. Îndatorirea fundamentală a cetățenilor de respectare a legilor nu este de natură să împiedice Guvernul să adopte, în cazuri excepționale, soluții urgente, diferite de reglementările anterioare. Dacă această prevedere fundamentală ar fi interpretată în sensul invocat de autorii excepției, ar însemna ca autoritatea legiuitoare a țării — Parlamentul — și, în temeiul art. 114, Guvernul să nu își poată îndeplini atribuțiile constituționale, pentru că în acest fel s-ar ajunge la încălcarea art. 51 din Constituție referitor la respectarea Constituției și a legilor.

Față de motivele arătate, Curtea Constituțională urmează să respingă excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999, care nu contravin dispozițiilor din Constituție invocate în susținerea acesteia.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE :

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Gabriel Cristea și Arina Ioana Cristea în Dosarul nr. 16.372/1999 al Judecătoriai Sectorului 1 București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 mai 2000.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **Ioan Muraru**

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

SECRETARIATUL DE STAT PENTRU PERSOANELE CU HANDICAP

ORDIN

**privind depunerea declarației lunare de către persoanele juridice
cu privire la plata obligațiilor față de bugetul Fondului special de solidaritate socială
pentru persoanele cu handicap**

În temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 3 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 939/1997 privind reorganizarea și funcționarea Secretariatului de Stat pentru Handicapați, secretarul de stat al Secretariatului de Stat pentru Persoanele cu Handicap emite prezentul ordin.

Art. 1. — Persoanele juridice care, potrivit art. 53 alin. (1) lit a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, cu modificările și completările ulterioare, au obligația de plată către bugetul Fondului special de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap declară lunar fondul de salarii, precum și

contribuția datorată, potrivit modelului declarației prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Declarația lunară se depune la inspectoratul de stat teritorial pentru persoanele cu handicap în a cărui rază teritorială se află sediul persoanelor juridice prevăzute la art. 1, până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se datorează contribuția.

Art. 3. — Nedepunerea declarației la termenul prevăzut la art. 2, precum și completarea acesteia cu date eronate se sancționează potrivit Legii nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale.

Art. 4. — Inspectoratele de stat teritoriale pentru persoanele cu handicap au obligația de a asigura evidența sumelor datorate de persoanele juridice pentru constituirea bugetului Fondului special de solidaritate socială pentru

persoanele cu handicap, pe baza documentelor primite de la trezoreriile statului.

Art. 5. — Direcțiile de specialitate din cadrul Secretariatului de Stat pentru Persoanele cu Handicap și inspectoratele de stat teritoriale pentru persoanele cu handicap vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Secretariatul de Stat pentru Persoanele cu Handicap
dr. **Gabriela Popescu**,
secretar de stat

București, 4 septembrie 2000.

Nr. 132.

ANEXĂ

DECLARAȚIE

privind obligațiile de plată pe luna ..... 20 ..... la bugetul Fondului special de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap

Denumirea contribuabilului .....
Codul fiscal ....., localitatea ....., str. .... nr. ....,
bl. ...., sc. ...., ap. ...., județul/sectorul ....., codul poștal ....., nr. telefon/fax .....
Conturi bancare ..... Banca .....

I. Contribuții la constituirea bugetului Fondului special de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap, potrivit art. 53 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, cu modificările și completările ulterioare

- a) Data lichidării drepturilor salariale .....
b) Fondul de salarii realizat pe luna ..... lei
c) Contribuția datorată pe luna ..... lei
d) Sumele restante ..... lei
Totalul contribuțiilor de achitat [c)+d)] ..... lei

II. Documentul de plată

Nr. crt.	Numărul documentului/data	Explicația plății		TOTAL — lei —
		contribuții	majorări de întârziere	

Cunoscând prevederile art. 292 din Codul penal privind falsul în declarații, declar că am verificat datele din prezenta declarație și în conformitate cu informațiile furnizate o declar corectă și completă.

Numele ..... Prenumele ..... Data .....

Funcția ..... Semnătura și ștampila

(director general sau altă persoană autorizată)

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN
privind actualizarea tarifelor pentru prestațiile de servicii specifice efectuate
de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R.

Ministrul transporturilor,

în temeiul prevederilor art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 197/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 39 din Ordonanța Guvernului nr. 44/1997 privind transporturile rutiere, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2000, ale art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 95/1998 privind înființarea unor instituții publice în subordinea Ministerului Transporturilor, ale art. 1 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 625/1998 privind organizarea și funcționarea Autorității Rutiere Române — A.R.R. și având în vedere prevederile art. 107 din Normele de organizare și efectuare a transporturilor rutiere și a activităților conexe acestora, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 527/1997,

în baza art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 263/1999 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările ulterioare,

emite următorul ordin:

Art. 1. — Tarifele pentru prestațiile de servicii specifice efectuate de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R., prevăzute în anexa la Ordinul ministrului transporturilor nr. 715/1998, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 477 din 11 decembrie 1998, cu modificările ulterioare, se actualizează la 1,11 prin aplicarea indicelui tarifelor serviciilor, stabilit pentru trimestrul II al anului 2000

și publicat de Institutul Național pentru Statistică și Studii Economice în Buletinul statistic de prețuri nr. 6/2000, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. va aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor,

Anca Boagiu

București, 19 septembrie 2000.

Nr. 659.

ANEXĂ**TARIFELE****pentru prestațiile de servicii specifice realizate de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R.**

	— lei —
1. Eliberarea licenței de transport	
1.1. Eliberarea licenței de transport	224.600
1.2. Vizarea anuală a licenței de transport (inclusiv pentru anul în curs)	140.400
1.3. Eliberarea unui exemplar de serviciu al licenței de transport	140.400
1.4. Vizarea anuală a exemplarului de serviciu al licenței de transport	84.200
1.5. Verificarea persoanei desemnate	140.400
2. Eliberarea licenței de execuție pentru vehicul	
2.1. Eliberarea licenței de execuție pentru transporturi internaționale	
2.1.1. Eliberarea licenței de execuție pentru autotractor cu șa, autoremorcher și asimilate	1.497.600
2.1.2. Eliberarea licenței de execuție pentru autovehicul	
— capacitate de transport:	
• până la 3,5 tone inclusiv	1.123.100
• între 3,5—7,5 tone	1.263.700
• peste 7,5 tone inclusiv	1.403.900
2.1.3. Eliberarea licenței de execuție pentru vehicul	15% din tariful pentru autovehicul, corespunzător capacității de transport

— lei —

2.1.4. Eliberarea licenței de execuție pentru transport de persoane	
— capacitate de transport:	
• până la 9 locuri inclusiv	1.403.900
• între 10—17 locuri	1.263.700
• peste 17 locuri	1.403.900
2.2. Eliberarea licenței de execuție pentru transporturi naționale	
2.2.1. Eliberarea licenței de execuție pentru autotractor cu șa, auto-remorcher și asimilate	337.000
2.2.2. Eliberarea licenței de execuție pentru autovehicul	
— capacitate de transport:	
• până la 3,5 tone inclusiv	187.100
• între 3,5—7,5 tone	262.200
• peste 7,5 tone inclusiv	337.000
2.2.3. Eliberarea licenței de execuție pentru vehicul	20% din tariful pentru autovehicul, corespunzător capacității de transport
2.2.4. Eliberarea licenței de execuție pentru transport de persoane	
— capacitate de transport:	
• până la 9 locuri inclusiv	842.500
• între 10—17 locuri	224.700
• peste 17 locuri	280.800
2.3. Eliberarea licenței de execuție pentru transport mixt	cumul de tarife aferente transportului de persoane și transportului de marfă
2.4. Eliberarea licenței de execuție pentru transporturi de mărfuri periculoase	tarif majorat cu 50%
3. Eliberarea licenței de execuție pentru traseu	
3.1. Eliberarea licenței de execuție pentru traseu județean	280.800
3.2. Eliberarea licenței de execuție pentru traseu interjudețean	842.500
3.3. Eliberarea licenței de execuție pentru traseu internațional	2.527.200
3.4. Eliberarea celorlalte exemplare ale licenței de execuție pentru traseu	25 % din tariful licenței de execuție pentru traseu cu conținut identic
4. Eliberarea licenței de execuție pentru activități conexe	
4.1. Eliberarea licenței de execuție pentru autogară:	
— specială	4.493.000
— categoria I	3.650.600
— categoria a II-a	2.808.100
— categoria a III-a	2.059.300
4.1.1. Vizare anuală	40% din tarif
4.2. Eliberarea licenței de execuție pentru agenție de voiaj	1.684.800
4.2.1. Vizare anuală	40% din tarif
4.3. Eliberarea licenței de execuție pentru mesagerie	1.684.800
4.3.1. Vizare anuală	40% din tarif
4.4. Eliberarea licenței de execuție pentru colectare și expediție de mărfuri	842.500
4.4.1. Vizare anuală	40% din tarif
4.5. Eliberarea licenței de execuție pentru intermediere	842.500
4.5.1. Vizare anuală	40% din tarif

— lei —

5. Alte tarife:

5.1. Eliberarea unei noi licențe de transport sau de execuție, ocazionată de pierderea, sustragerea sau deteriorarea celei eliberate	tariful inițial
5.2. Eliberarea licenței de transport sau de execuție, ocazionată de reținerea celei eliberate	
5.2.1. La prima reținere	de două ori tariful
5.2.2. La următoarele rețineri	de cinci ori tariful
5.3. Activitate de autorizare (avizare, verificare și atestare), documentare și consultanță (lei/oră)	140.400
5.4. Distribuirea de documente și documentații proprii	maximum 75% din valoarea acestora
5.5. Furnizarea de date privind operatorii de transport (lei/unitate)	46.800

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro